

ACC. N:R M. 12072:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Första gången vi hade försökt med konstgödsel kunde vi stå och se på grödan att det var stor skillnad på var vi hade haft konstgödsel och inte. Sen använde vi alltid konstgödsel.

Tre av mina pojkar reste till Amerika för de fick inget arbete här. Det var en från Värö som rynde till Amerika för han hade gjort något galet.

Jag hade aldrig får för det tyckte jag var för besvärligt. De sprang ju överallt.

På vartenda ställe hade de lin. Kuntimren gjorde iordning det. Vi behöll till husbehov och oönskottet reste vi till Göteborg och sålde. Det var vanligt att göra det för att få kontanter till skatten.

ACC. N:R M. 12072:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Gästgivargården i Värö hade hand om slyktshället.
Gästgivaren hade avtalat med några bönder som
hördde och ett fruntimmer från gästgivargården
-gick och så till när de skulle komma.

De sörj odrägligt på Värö gästgivargård. Och de
slogs som bara satan, så hade det inte varit
en nådig försyn hade de väl slagit ihjäl
varandra. Jag blev godtemplare före första
kriget, men jag vet inte många som var god-
templare. De sörj hemsk för. Det var ju ingen
skam att vara full. Jag tror inte jag var ute
en kväll utan att ^{jag ~~med~~ ~~gjorn~~} bara full. Då fick man ju
köpa 250 l. brännvin på en gång och det köpte
de och när det var slut så köpte de nytt

ACC. N:R M. 12072:3.

Före fanns det inget fattighus. De gamla ackorderades ut. När den nya fattigvårdslagen kom, 1918, var det inte många som visste att de hade rätt att få nånting. Och det var inte alla som fick vad de skulle. De flesta fattige fanns vid sjön. (havet)

Det var inte vanligt att ungdomarna reste till folkhögskola. Två av mina barn var på en folkhögskola utanför Göteborg. Jag tror de var de enda i socknen som reste till folkhögskola

Det var dyrt med tidning. Före kriget var vi sex ställen om en tidning.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 12072:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fiskarna köpte upp potatisen som de
fraktade med båtar till Göteborg. När järnvägen
kom skickade vi potatisen med den.

Jag var med och ordnade Värö mejeri. Innan
dess såldes mjölken till småmejerier. Det fanns
väl en 10 st. men det var stor konkurrens så det
gick ganska för allihop. Det var svårt att få
med alla till mejeriet. Jag fick gå från ställe till
ställe och prata med dem. Vårst var det att
få med dem i Bua. Hemma sålde vi all
mjölken, men ost gjorde vi själva och då fick
vi ju behålla mjölken hemma 8 till 14 dagar.
Jag var den enda i Värö som odlade tobak. Det var under
första världskriget en mejerska på mejeriet - hon
var från ostkusten - hjälpte mig. Hon kom med
flera hundra plantor. Det var mycket arbete med
den, men det blev bra tobak.

ACC. N:R M. 12072:5,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det där med Tulleråsmarken var sant det kan vi
vara kundsäkra på. Jag var engång på auktion
i Tullerås. De var linvskurna allihop. De var så
illa hopplakta så de var fastia fula. Jag minns
ände när det var.